

מסרים לכל... בעריכת הרב נחום גמליאל

בס"ז, עלון # 17
יתרו – התשע"ב

לקח מהפרשה,

'לא תשתחוה להם ולא תעבדם... (כ', ה')

הוא נחשב לאחד מגדולי המומחים בתחומו. שמו הפרטי הוא יעקב, ומסיבות ברורות אי אפשר לפרט את שמו המלא.

הוא חבלן משטרה בצפון, ואין כמעט מי שאינו מכיר אותו שם. הוא מגיע ראשון לכל מקום שבו יש חפץ חשוד ולכל אירוע בו מופיעים אישים מאובטחים כדי לבדוק אם השטח סטרילי, או שמא יש בו סימנים של מוקשים, פצצות, וכל מיני מרעין בישיין.

דמותו של יעקב כבר מוכרת ביישובי הצפון וכאשר הוא מגיע עם הרכב המשטרתי הגדול שלו עליו כתוב 'חבלן משטרה' יודעים הכל שעוד מעט ייחסמו צירי התנועה באזור, ויעקב ישייט עם הרובוט שלו. האיש לא שמר מצוות עד לאירוע מסוים, שמיד לאחריו התחיל להניח תפילין, ועורר בכך את תשומת הלב של אנשי הביטחון עמם הוא פועל יחדו שנים רבות.

ומעשה שהיה כך היה: כאמור במשך שנות השירות הרבות שלו בתפקידי חבלה בצבא ובמשטרה פוצץ יעקב מאות חבילות חשודות במקומות ובזמנים שונים. והנה הוא מספר נתקלתי כל העת בתופעה מוזרה מאד. כל פעם שפוצצתי תיק התברר שאם היו בתיק זה תפילין או ספרי קודש, חפצים אלו לא נפגעו מהפיצוץ. הם נשארו שלמים, תמיד.

אי אפשר היה להסביר את התופעה הזו. תמיד, ממש תמיד, מספר יעקב ניצלו חפצי הקודש ויצאו מתוך ההפיכה ללא פגע, כאילו לא היו בתוך החפץ החשוד שפוצץ. כל זה עדיין לא הביא אותו משום מה למסקנה הבלתי נמנעת שיש יד מכוונת לבריאה. היום הוא לא כל כך מבין את זה, ותמה על עצמו איך לא עוררו אותו האירועים האלו להתקרב לאלוקי ישראל, אבל זו הייתה המציאות.

אירוע בטחוני שהתרחש באחד מיישובי הצפון הכריע את הכף. יעקב הוזעק לנטרל תיק חשוד, ולאחר פינוי של כל האנשים מסביב פוצץ את התיק. אחרי הפיצוץ הוברר כמו בהרבה מאד מקרים שמדובר בתיק פרטי שלא הכיל חומר נפץ. אבל בבדיקת התכולה שלו התברר שהיה שם ספר תנ"ך שנשרף לחלוטין. האיש נשאר מסומר למקומו. הלא דבר הוא! במחזה כזה לא נתקל מעודו. מה קרה שהתנ"ך הפעם נשרף? יעקב ניגש אל הספר הופכו מצד לצד אולם בגלל הפחם השחור שאפף אותו מכל עבר אי אפשר היה להבחין במאומה, אבל ברגע האחרון הוא מבחין בכיתוב קטן שהיה מובע על הכריכה האחורית של הספר שמדובר בספר הברית החדשה של הנוצרים... ליבו החסיר שתי פעימות. עכשיו הוא כבר הבין את הכל. ידע שיש בורא לעולם. לאחר שעה קלה הגיע החבלן לרב באיזור הצפון וביקש שיזמין עבורו תפילין. למחרת בתפלת שחרית עיטר בהן את ראשו וזרועו.

(עלינו לשבח)

**לרפואת נאווה בת מרים / אברהם בן נאווה / מנשה בן אברהם / בתיה בת רומיה / בלוריה בת עלו
דוד בן יונה / מור בת סימה / שילה בת נעמי / אברהם בן בלוריה / תאיר בת אשר**

פינת ההלכה

דיני השמעת קול בשבת (של"ח)

א: אסור לנגן בכלי נגינה בשבת גם כשאינם מופעלים על ידי חשמל או בטריות.

ב: אסור להשמיע קול בקצב של שיר גם אם לא משתמשים לצורך כך בכלי נגינה. לכן אסור למחוא כפיים או לתופף ביד או בכל מכשיר כל שהוא (סכין, מזלג, כף וכדומה) כליווי לשירה בשבת.

ג: מותר למחוא כפיים בשבת כשעושים זאת שלא על מנת ללוות שיר, אלא בכדי להעיר אנשים ישנים או להשתיק אנשים מרעישים.

ד: מותר להכות בשבת על הדלת בטבעת ברזל המיועדת לכך (מטרתה להסב את תשומת הלב של בעלי הבית לכך שמישהו רוצה להיכנס לביתם) מכיוון שזה לא משמיע מנגינה, ולא שכנזים אסור.

ה: מותר להשמיע קול בפה ללא סיוע של מכשירים גם אם זה יוצר מנגינה, לכן מותר לשרוק בפה בשבת גם כששרים בשריקה מנגינה או שיר.

ליראת שמים

יהונתן בן שלום / נהוראי בן נאווה / מלאכי בן נאווה / ידידיה בן נאווה / אחיה בן נאווה

נאווה בת מרים / טוהר בת נאווה / נעמה בת נאווה

להצלחת: אברהם בן בלוריה / טובה רחל בת מרים שמחה

חינוך ילדים

חינוך לפתיחות והבעת רגשות

בשבועות הקרובים נעסוק אי"ה בחשיבות התקשורת והבעת הרגשות, השאלות הנשאלות בדרך כלל הן: א: למה חשוב לחנך לפתיחות? ב: האם אנשים סגורים הם בעלי אופי כזה, או שיש אפשרות להשתנות? ג: איך וכיצד נחנך לפתיחות? נתחיל בשאלה הראשונה. חשוב לחנך לפתיחות מכמה סיבות:

א. ילד שנשאר עם רגשותיו ותחושותיו ללא תמיכה, עידוד, הכוונה, וסיוע עלול להגיע לתסכולים/ חרדות/ פחדים/ פרשנות לא נכונה. התחושות הללו יכולים ליצור אצלו תופעות שונות כמו: גמגום, הרטבה, ירידה בלמודים, אלימות, אי שקט נפשי. גם מבחינתנו ההורים חשובה הפתיחות של הילד. אם לא נדע מה הסיבה הגורמת לו להתנהג כפי שהוא מתנהג, (שהרי הוא לא חונך להביע רגשות), נעניש אותו, דבר שיגביר את אומללותו ויגדיל את מעגל התסכול שלו.

ב. בלי פתיחות לא נוכל לעבור את גיל הבגרות בשלום, שהרי לא נבין את הסיבות להתנהגות שלו.

ג. ילד שלא חונך לפתיחות והבעת רגשות-יתנהג כך גם עם אשתו בבוא העת, דבר שמערים קשיים גדולים בזוגיות.

ד. הסגירות גורמת לחוסר תקשורת ולעיתים כתוצאה מחוסר התקשורת אנשים נפגעים, הם לא מפרשים התנהגויות מסוימות נכון, וגם לא ילבנו זאת עם הזולת, דבר שיכול להביא לניתוק קשרים בלי כל סיבה.

האם סגירות היא תכונה מולדת או מתפתחת עם השנים?

ובכן, מחקרים מראים שאנשים חברותיים בעלי ביטחון עצמי, פתוחים ומתקשרים יותר. יש קשר בין הבית והסביבה בה גדל הילד ובין האופי שלו. אבל בין אם הסגירות היא תכונה מולדת ובין אם היא מתפתחת עם השנים ניתן די בקלות לעזור לשנות, ולהשתנות **איך?** על כך אי"ה בשבוע הבא.

שבת שלום!
שושנה

לזכות זצוק"ל הרב מרדכי אליהו/ לזכות זצוק"ל הרב אלעזר אבן חצירא

סיפור לשבת

כוחה של תפלה

הרב הגאון רבי אברהם אביש מפרנקפורט זצ"ל היה בימי נעוריו נער קשה תפיסה ומחוסר הבנה. לא ידע לקרוא ולא ידע להתפלל, למרות שגדל בבית של גדולי תורה. הנער היה תמים וירא שמים, אך בערותו גרמה לכך שהיה ללעג וקלס בעיני הנערים בני גילו.

כשהגיעה העת להשיאו אישה, החליט אביו להשיאו עם בת לאדם פשוט מהעיר מזריטש, שהרי אינו מסוגל להצליח בלימודיו כדי לשאת בת תלמידי חכמים כראוי למשפחתו...

באותם ימים נהגו לכבד את החתן לברך ברכת המזון, והחתן מברך אותה בעל פה. אך מכיוון שהנער לא ידע עדיין לקרוא לא ידע גם לברך. ובני משפחתו התאמצו מאד ללמדו את הברכה לקראת החתונה הקרובה.

יום החתונה הגיע וכל קרובי החתן נסעו למזריטש כדי לחגוג את שמחת הנישואין. במלון בדרך החליטו לתת לחתן לברך ברכת המזון כדי לוודא שהמאמץ שהשקיעו אכן נשא פרי, אך למגינת ליבם ישב החתן דומם ולא הצליח להוציא מילה אחת מפיו, הכל נשכח ממנו כאילו לא למד מעולם. אחיו של החתן שהיה אדם גדול וחשש מאד מהבושה שתהיה להם בחתונה סטר לחתן בלחיו וצעק עליו: "לך מאתנו כי לבושת משפחתנו אתה".

החתן פגוע ומבוויש קם מהשולחן הלך להתבודד עם עצמו, עד שהגיע ליער גדול. נכנס ליער והחל לבכות ולדבר עם בורא עולם מתוך צעקה ובכיה. בתפלתו אמר לבורא עולם: "ריבונו של עולם אם עלה על דעתך שאהיה טפש ובור, לא היה לך לטעת אותי בגזע משפחה של גדולי ישראל". אחרי הרבה בכי נרדם וראה בחלומו איש קדוש, ובפיו הבשורה הבאה: "בני! הנני מברך אותך שיהא לך פתוח כפתחו של אולם, ולבך יהיה לב חכם ונבון, וכל בית אביך יתברכו בך. ואתה תתנהג במידת היראה והשפלות כמנהגך עד היום ולא יוודע לאיש כי נתעלית ברגע זה עד כה. אך בעת ראותך אותי אז תפתח את מעיין חכמתך ואשר אשים בפיך אותו תדבר. ואחר כך תגלה למקום תורה תתאבק בעפר רגליהם של תלמידי חכמים ואז תשכיל ותצליח." הקיץ אברהם משנתו וירא והנה נפתחו לו שערי אורה, וידע כי אכן חלום אמת חלם. יצא מהיער וחזר למלון מבלי לספר לאף אחד דבר ממה שקרה.

החתונה התקיימה ברוב פאר והדר, ולמחרת הלכו החתן ושושביניו לבית הכנסת להתפלל. ובני משפחתו שחששו מהבושה שהוא עומד להנחיל להם נשארו להתפלל באכסניה.

בבית הכנסת התפלל החתן בשמחה עצומה, ובגמר התפלה ראה לפניו את היהודי הקדוש שראה בחלומו ביער. ברגע שראה אותו עלה לבימת בית הכנסת, והתחיל לדרוש בפני הקהל דרוש יפה וערב לאוזן, מתובל בחידושים נאים אשר לא שמעתם אוזן. בני הקהילה הקשיבו לדבריו בצימאון והנאה, הדרשה נמשכה זמן רב, ואביו ובני ביתו שדאגו כשראו שהוא מתעכב, שלחו לבדוק את הסיבה לכך. השליח ששלחו לבדוק את הסיבה לעיכוב התפלא לראותו דורש, ומיהר לספר זאת לאביו. אביו נבהל מאוד וחשש שהחתן מבייש אותו ברבים, שהרי הוא ידוע כאיש בער שלא ידע דבר. שלחו מיד שליח נוסף שיקשיב לתוכן הדברים ויפעל להפסקת הדרשה, אך השליח הופתע לשמוע דברי טעם דברים נפלאים וערבים. בני המשפחה ששמעו על כך מיהרו לבית הכנסת ושמעו באוזניהם כי רוח ה' נוססה באברהם, ופיו שופע תורה כמעין המתגבר. אחרי שבעת ימי המשתה הלך החתן ללמוד בישיבה עד אשר גדל שמו והתפרסם בכל העולם. בגלל מה שעבר עליו היה חותם בתשובותיו והסכמותיו **'אברם הוא אברהם'** שבת שלום.

להצלחה, יראת שמים. שלום בית. הצלחה בחינוך הילדים

שלמה בן מרים / חנה בת יפה. רות בת מרים / דוד בן שושנה. אליהו בן רובידא / מרים בת שמחה

אברהם בן מרים / נטע בת שרה.

יראת שמים והצלחה בכל: אביה בת חנה / עדיאל בן חנה / מאיר בן חנה / אורי בן חנה / מלאכי בן חנה.